

XXIV.

1990-et írunk, az ország egy rendszerváltáson van túl, más élet kezdődik, a politika új irányvonalat képvisel, ezzel egy időben 14 évesen a világ nagy dolgairól mit sem tudva a Lőwy Sándor Gépipari Technikumba felvételt nyerve, de már, mint Váci Ipari Szakközépiskola tanulójaként kezdtem meg tanulmányaimat 1990. szeptember 1-én, az I/c osztályban. Büszke voltam, hogy egy nagy múltú és elismert iskola tanulójaként viselhetem az országban is talán egyedüli és a mai napig is nagy becsben tartott diáksapkát, mely mindig és mindenhol tudatta mindenkivel, hogy hová is tartozom.

Az általános iskola gyerekkori élményeit hátra hagyva a patinás középiskolai épület több tíz évvel előttem végzett diákok tablójának hatásától átítatott falai között, ahol ötvöződött a múlt és a jelen, egy új élet kezdődött számomra, melyre a mai napig szívesen emlékszem vissza. Soha nem fogom elfelejteni osztályfőnököm, Kaszás Gyula tanár úr által vezetett osztálykirándulásokat, melynek során több száz kilométert tettem meg gyalog és vízen evezve, megismerve ezzel Magyarország természeti szépségeit. Felejthetetlen a mai napig számomra a történelem órák sajátossága is, ahol ötvöződött a sport a felelőssel. A versenyben mely az asztaliteniszt hivatott megvalósítani mindig két fő vett részt természetesen az osztály elé kiállva, az egyik szervált egy történelmi évszámmal és a másiknak fogadnia kellett, hogy rávágta, milyen esemény is tartozik hozzá. Ezt követően fordultak és öt-öt szerva elég volt ahhoz, hogy a tanárnak még kérdést sem kellett feltennie csak némán az osztályzatot beírnia.

A tanműhely vasreszeléktől és olajsztágtól átítatott levegője kész felüdülés volt egy –egy nyelvtan, matek és fizika óra után, de a mozgás szabadsága mégis csak a testnevelés órákon bontakozott ki. Igaz a paletta széles volt, megismerkedtünk sok sportággal és gyakorlással, de egyik sem tántorított el a labdarúgástól. Ennek is köszönhető, hogy az öt év alatt számtalan élményben volt részem az iskola csapattal történt utazások és mérkőzések során. A mai napig szívesen emlékszem vissza dr. Molnár Lajos anyagismereti óráira, mely örökre az emlékezetembe véste a vaskohó szerkezeti rajzát és működési elméletét, de a pneumatika és hidraulika világa a munkahengerekkel együtt örök emlék lesz számomra.

Az iskolában eltöltött évek során az engem tanító tanároktól, akikre egytől egyig szívesen és nagy tisztelettel emlékszem vissza, megtanultam a fegyelmet, rendet, pontosságot, precízséget és egy nagy igazságot, hogy amit megtanul az ember, azt nem vehetik el tőle. A tanulás így vált életem meghatározó részévé. Ennek is köszönhető, hogy a technikus vizsga után arra a pályára kerültem, mely már az érettségi előtt fő cél volt az életemben, ez a rendőrség.

Két év kemény rendőr szakközépiskolai kiképzés, és tanulás után sikerült azon kevés emberek közé tartoznom, akik kitűnő tanulmányi eredménnyel zárták a rendőri hivatás alapját képező tanulmányaikat, ezzel megalapozva a szakmai sikert és elhivatottságot. Közterületi járőrként kezdve az alapoktól haladva a ranglétrán egyre feljebb jutva elmondhattam, hogy 29 évesen az ország egyik legfiatalabb rendőri, azon belül is bűnügyi vezetője lettem, abban a városban, ahol születtem és ahol élek. Természetesen sok lemondás és kitartás kellett ehhez, de ennek is köszönhető, hogy kiváló tanulmányi eredménnyel végeztem el a Rendőrtiszti Főiskolát és két egymást követő évben is Pest Megyei Rendőr-főkapitányság legjobb 5 tiszthelyettese között minősített munkatárs lettem. Szakmai sikerként értékelem, hogy városi rendőrkapitányság nyomozójaként 2004-ben megkerestek és állást ajánlottak a Nemzeti Nyomozó Iroda Szervezett Bűnözés Elleni Főosztályán, melyet elfogadva, bekerültem azon nyomozók közé, akik tényleg a legkiemeltebb ügyekkel foglalkoznak, nemcsak az országban, hanem nemzetközi szinten is.

Rövid kitérő után, egy újabb szakmai siker eredményeként kerültem vissza immár bűnügyi vezetőként Vácra, mely beosztást jelenleg is betöltöm. A tanulástól természetesen nem tudtam elszakadni és 2008-ban sikeres államvizsgát tettem a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen. Az egyetem évei alatt igyekeztem minden egyes lehetőséget megragadni a tanulásra, ezért indultam el a tudományos diák konferencián, ahol is a rangos második helyen végeztem.

Az ember egy ilyen önéletrajzi elemekkel fűszerezett levél megírása kapcsán sem feledkezhet meg arról, hogy köszönetet mondjon családján kívül mindazoknak, akik hozzásegítették eddigi sikereihez és ebben nagy szerepe van a Boronkay György Műszaki Középiskola tanárainak is. Elismerésként tölt el és egyben köszönettel is tartozom az iskola vezetésének, hogy nem felejtettek el és felkértek ezen megtisztelő levél megírására, melynek szívesen tettem eleget.

Latorovszky Gábor
1990-1994. C osztály